

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Minona

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 175.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403940255024/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

ser. »Og om saa var?» udbrød han heftigt. »Er det da ikke faldet dig ind at jeg maa have Aarsag til at holde Anledningen skjult, og at jeg vilde sagt dig den, hvis jeg ikke ønskede at den skulde være en Hemmelighed for Alle?»

»Du er haard imod mig!» svarede Minona med skjælvende Stemme idet hun reiste sig. »Du glemmer at jeg ikke er vant til at blive tilbagevist med Haardhed og Kulde – mindst af dig! Ellers stod jeg ikke her. – Farvell! Hvad end Anledningen til din Reise er, vil jeg bede Gud om at du der, hvor den fører dig hen, maa blive ligesaa lykkelig som du har gjort mig – og at Lykken ikke maa forlade dig, som du nu forlader mig. Noget bedre veed jeg ikke at ønske!» – Hun vendte sig om for at skjule sin Bevægelse, og nærmede sig Døren med usikre Skridt; men Viggo greb hende i sine Arme, førte hende hen til en Stol, og sagde med blød og bevæget Stemme idet han bøiede sig ned imod hende: »Tilgiv mig, elskeligste Minona, og lad mig ikke bøde for min Synd – ved at skilles saaledes fra dig! Det er Sorgen over at maatte forlade dig – efter at jeg i dig har fundet alt hvad jeg savnede – der berøver mig Fatningen! Jeg maa handle saa haardt imod mig selv, at jeg i mit Hjertes Bitterhed derover kommer til at tale haardt – selv til dig!»

»O kjære Viggo!» udbrød Minona bønligt og ydmygt. »Bebreid mig ikke at jeg gjentager det Spørgsmaal, du før blev vred over. Naar du taler til mig i denne velbekjendte, milde Tone kan jeg ikke fatte eller finde mig i at en Hemmelighed skal bestaae imellem os to – at du har en Sorg, som din Minona ikke maa dele. Naar du er borte, vil jeg fortæres af Længsel og Savn – du maa ikke føie den Bevidsthed til, at jeg havde mistet din Fortrolighed, thi den kan jeg ikke bære! Læg Land og Hav imellem os – mit Hjerte og min Tanke skal finde Vei til dig trods hver Afstand! Læg Graven imellem dem, der elske hinanden – Kjærligheden vil dog førene den Levende paa Jorden med den Døde der er i Himlen! Men læg en Hemmelighed imellem Hjerterne – saa vil du faae at vide hvad Adskillelse er. Skulle vi saaledes skilles?»

»Du kjender din Magt, Minona! misbrug den ikke!» udbrød Viggo. »Tving mig ikke med din Stemme og dit Blik til at bryde denne Taushed – det vilde være et Brud paa Pligt og Ære – et saadant, som en Mand aldrig kan forsones sig med. For din Skyld saavelsom